

انس با قرآن، تکامل عقلانیت، معنویت و عدالت (۲۵)



«السلام علیک یا داعی اللّه و ربّانی آیاته»

ویژگی های انسان حساس در مطلب قبلی گفته شد که قرآن موجودی حساس و با غیرت است و به هر کس اجازه ی انس با خودش را نمیدهد، قرآن اجازه نمیدهد هر شخص با هر سلیقه و با هر مشرب و هر عقیده‌ای، با قرآن ارتباط مستمر و محبت آمیز و آرامبخش پیدا کند. قرآن آن کس را که از طریق امام معصوم و قرآن ناطق به سراغ قرآن نمی‌آید، پس میزند.

همینطور قرآن کسی را که ایمان و اخلاص و تقوا و صداقت ندارد، به دوستی و ارتباط مستمر با خود قبول نمی‌کند. قرآن کسی را که عشق به عقلانیت و معنویت و عدالت ندارد آن را برای پیوند با خود فرا نمی‌خواند، هر چند این فرد ارتباط فیزیکی با قرآن داشته و آیاتش را قرائت و یا حفظ کند. پس با توجه به این حساسیت، قرآن کسی را می‌خواند و می‌پذیرد که حسّاس باشد. این واژه «حساسیت» در قرآن با عنوان «تقوا» (تقوای اولیه) مطرح شده است، محل شاهد اوایل سوره بقره:

«ذلک الکتابُ لا ریبَ فیهِ هُدًیٌ للمتّقین»

«این کتابی است که شکی در آن نبوده و هدایتی است برای متّقین».

مفسر و ناطق قرآن حضرت علی(ع) نیز در خطبه ۸۳ نهج‌البلاغه در تعریف این «تقوا» چنین می‌فرماید:

«فاتقوا لله تقيّة من سمع و خشی»

«از خدا بترسید، با تقوا کسی است که بشنود و خاشع باشد (متأثر باشد)».

پس می‌توان گفت انسان متقی انسان حساس است، و این حساسیت به

معنای عدم بی‌تفاوتی و داشتن موضع و دارای بینش و گرایش است که به چنین انسانی «حساس» گفته می‌شود. و انسان دارای حساسیت و عدم خنثی بودن در قبال جریان‌ات و حوادث، با این دنیا که دنیای حساسیت‌هاست، اشتراک داشته و از جهان حساسیت‌ها بهره‌مند است و این حساسیت بقدری مهم است که حتی علما در تعریف انسان از این ویژگی استفاده کرده‌اند:

«الانسان موجود نام^۱ حساس»

«انسان رشد کننده^۲ حساس است».

□ حال این انسان حساس چه ویژگی‌هایی داشته و چه نوع رفتار و برخوردهایی دارد؟

□ انسان حساس به دروازه‌های حواس خود توجه دارد و از مرزهای آن محافظت می‌کند و نمی‌گزارد هر غذا و موضوع و سخنی که حساسیت او را کم و از بین می‌برد، وارد وجودش شود.

□ انسان حساس نگرهبان‌های باقدر و قدرت با تمامی امکانات در دروازه‌ها ایجاد می‌کند که از حساسیت خود مراقبت کند.

□ انسان حساس و متأثر به خود توجه زیاد داشته و همیشه در کارهایش غایت و هدفی را دنبال می‌کند و بی‌تفاوت نیست و در حفظ دستاوردهای خود تلاش می‌کند.

□ انسان متأثر و با تقوا، از گذر زمان و مکان درس گرفته و آن را فرصت دانسته و از این فرصت‌ها در نهایت درجه استفاده می‌کند.

□ انسان حساس همیشه بیدار و زنده و در حالت یقظه است و به هیچ‌وجه، نسیان و غفلت گریبان او را نمی‌گیرد چون همیشه در حال ذکر است.

و بخاطر همین ویژگی‌ها هست که می‌تواند با قرآن انس گرفته و ارتباط مستمر با آن داشته باشد، چون قرآن هم حساس هست، لذا جمع دو موجود با ویژگی مشترک، پیوند قوی و ارتباط مستمر ایجاد کرده و این ارتباط به هدایت انسان منجر شده و او را به حیات طیبه می‌رساند. از خدا می‌خواهیم توفیق دهد تا با یافتن و حفظ حساسیت، با قرآن حساس پیوند مستمر و دایمی بیابیم.

ادامه دارد...